

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **Oživení, o. s.**, se sídlem Lublaňská 18, Praha 2, zast. Mgr. Petrou Bielinovou, advokátkou se sídlem Pelléova 7, Praha 6, proti žalované: **Investiční a rozvojová Praha 3 a. s.**, se sídlem Olšanská 2666/7, Praha 3, zast. Mgr. Danem Loukotou, advokátem se sídlem Zubatého 450/9, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 9. 2011, č. j. NŘ/593/2011, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 317/2011, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích),

t a k t o :

- I. Městský soud v Praze **j e p o v i n e n** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 11 A 317/2011 rozhodnout nejpozději ve lhůtě **do 10. 9. 2013**.
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 20. 5. 2013, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 28. 5. 2013, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhal určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to vydání rozhodnutí ve věci vedené u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) pod sp. zn. 11 A 317/2011. Svůj návrh odůvodnil navrhovatel tím, že v březnu 2012 podal repliku k vyjádření žalované, od té doby (více jak celý kalendářní rok) nebylo ve věci ze strany soudu učiněno ničeho. Dále uvedl, že se dopisem z listopadu 2012 domáhal, aby soud ve věci jednal, ten mu však přípisem z prosince 2012 sdělil, že aktuálně vyřizuje žaloby z roku 2009. Tím mu de facto naznačil, že v horizontu několika let nemůže ve věci čekat vydání jakéhokoliv rozhodnutí. V tomto jednání soudu spatřuje průtahy, které jej poškozují.

K návrhu se vyjádřila předsedkyně senátu, který je příslušný ve věci rozhodnout, tak, že soud učinil potřebné procesní úkony. Třebaže je věc po procesní stránce připravena k rozhodnutí (tj. žalovaná se ve věci vyjádřila a obě strany dostaly možnost vznést námitku podjatosti a vyjádřit se k tomu, zda souhlasí s rozhodováním bez nařízení jednání), soud se řídí zákonným pravidlem, podle kterého mají být věci zásadně vyřizovány v pořadí, v jakém k soudu došly. Žaloba na přezkum napadeného rozhodnutí nepatří mezi věci, pro něž je v § 56 soudního řádu správního stanoven přednostní režim nebo pro něž lhůtu k rozhodnutí stanoví zákon.

Vzhledem k tomu, že v současné době v senátu 11 A jsou vyřizovány žaloby napadlé v první polovině roku 2010, předmětná žaloba není prozatím v pořadí k projednání, proto městský soud považuje návrh podaný v této věci za nedůvodný a navrhuje jeho zamítnutí.

Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že soudem shora popsaný průběh procesních kroků se shoduje s procesními úkony provedenými městským soudem (včetně výzvy k zaplacení soudního poplatku, vyžádání správního spisu žalovaného) v nyní posuzované věci.

Nejvyšší správní soud posoudil postoupený návrh navrhovatele a dospěl k závěru, že je důvodný.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích, v platném znění, má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení.

Podle odstavce 8 cit. ustanovení dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu, dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud již opakovaně konstatoval, že průtahy v řízení neznamenají pouze excesivní stav, kdy dochází k nečinnosti soudu, ale lze je konstatovat i tehdy, dochází-li v soudním procesu postupem soudu k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu. V řízení podle ust. § 174a odst. 6 zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Tzn. pokud zjistí neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný krajský (městský) soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v dané věci potřebné procesní úkony soudu byly učiněny v přiměřených časových lhůtách, avšak od 22. 2. 2012 do doby, kdy navrhovatel podal návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, byl soud (kromě sdělení navrhovateli ze dne 5. 12. 2012, že senát v současné době vyřizuje žaloby z roku 2009 a počátku roku 2010, a proto nelze uvést předpokládaný termín projednání žaloby) nečinný; ostatně i ve vyjádření k nyní projednávanému návrhu na určení lhůty k projednání věci předsedkyně rozhodujícího senátu uvedla, že věc je již po procesní stránce nachystána k vyřízení, avšak předmětná žaloba není prozatím v pořadí k projednání.

Pro posouzení, zda v dané věci dochází v řízení k průtahům, je rozhodující, že žaloba byla podána v říjnu roku 2011 a lhůta, v níž není rozhodnuto (a s ohledem na argumentaci městského soudu o stavu vyřizování žalob z roku 2009 a 2010 v nejbližší době ani nemá být rozhodnuto), je více jak 19 měsíců. Taková lhůta není lhůtou v dané věci přiměřenou, a to bez ohledu na skutečnost, že žalovaná nesouhlasí s tím, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání.

Nejvyšší správní soud na tomto místě konstatuje, že vyjádření, které městský soud předestřel, totiž že senát vyřizuje věci podle pořadí nápadu a že v současné době jsou

dokončovány spisy napadlé v době, která předcházela dni podání předmětné žaloby, neobstojí. K tomuto tvrzení městského soudu Nejvyšší správní soud uvádí, že citované důvody žádným způsobem nezpochybnouje, avšak přesto nemohou vést k vysvětlení délky vedeného předmětného řízení. Odkazy na pořadí vyřizovaných věcí totiž nepředstavují důvody, které by mohly být interpretovány jinak než jako organizační problémy, které však v tomto směru nemohou jít k tíži navrhovatele. V této souvislosti lze odkázat na konstantní judikaturu Ústavního soudu, který opakovaně ve svých rozhodnutích uvádí, že „*průtahy v řízení nelze ospravedlnit obecně známou přetížeností soudů; je totiž věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví zakotvené v Listině a Úmluvě byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době*“ (viz např. nález sp. zn. IV. ÚS 55/94, nález sp. zn. I. ÚS 663/01, nález sp. zn. III. ÚS 685/06, nález sp. zn. IV. ÚS 391/07 a další).

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud s ohledem na dosavadní postup soudu dospěl k závěru o oprávněnosti podaného návrhu, a proto určil lhůtu pro vydání rozhodnutí; touto lhůtou je městský soud vázán.

Návrh navrhovatele byl uznán jako oprávněný, takže ve smyslu poslední věty ust. § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí náklady řízení o něm stát. Vzhledem k tomu, že vznik takovýchto nákladů z obsahu spisu nevyplývá a navrhovatel ani žádné náklady, které by mu v tomto řízení vznikly, neuplatnil, soud rozhodl tak, že se navrhovateli náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 20. června 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu